

ת"פ 59908/07/21 - מדינת ישראל נגד נסים גנאים

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 59908-07-21 מדינת ישראל נ' גנאים
לפני כבוד השופט ארז פורת
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
נסים גנאים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בפניי בחלק מהאישומים שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שכללו היזק בזדון לרכוש, איומים והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. לגבי האישומים הנוספים הנאשם הודה בעובדותיהם והצדדים טענו לעניין המשמעות המשפטית הנובעת מהן. ביום 25.4.22 הרשעתי את הנאשם בעבירות של הצתה וסחיטה באיומים כפי שפורטו בכתב האישום, מהנימוקים שפורטו בהכרעת הדין לגבי אישומים אלה.

כעולה מעובדות כתב האישום, סמוך לפניי חודש יולי 2021 התפתח סכסוך כספי בין הנאשם להוריו. על רקע זה של הנאשם הודעות מאיימות למכשיר הסלולארי של אמו, שנועדו להביא את הוריו לחתום על מסמכים המעבירים בעלות בבית ההורים ובבית הנאשם על שמו של הנאשם.

ביום 15.7.21 הגיע הנאשם עם רכבו לבית הוריו, ומשהוריו נמנעו מלפתוח לו את הדלת בשל חשש מפניו, הנאשם שבר את חלון המטבח במקום, נכנס לרכבו ונסע לעבר דלת הבית והתנגש בה. לאחר מכן יצא מהרכב והצית את תא הנוסעים ברכב. בשלב זה השתתף בכיבוי האש שפרצה במקום. בשל ההצתה נגרם נזק לרכבו של הנאשם וכן לדלת בית ההורים.

2. הנאשם כבן 36, הינו רופא שיניים במקצועו בעל עבר פלילי נקי. מתסקיר שירות המבחן אשר הונח בפניי עולה כי הנאשם מטופל רפואית בשל בעיות בריאותיות שונות ונמצא במעקב רציף. לטענת הנאשם בפני שירות המבחן בעת ביצוע העבירות הפסיק את הטיפול התרופתי שנטל עניין שהביא עמו תופעות לוואי של עצבנות יתר. הנאשם שלל כל רצון לממש כל פגיעה בהוריו. אף הורי הנאשם מסרו לשירות המבחן כי ההתנהלות שפורטה בכתב האישום אינה מאפיינת את יחסו של הנאשם אליהם במהלך השנים, וכי אינם חשים כל פחד מהנאשם. בין הצדדים אף נערכה סולחה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר קווים עברייניים מושרשים, וכי הרקע למעשי העבירות הוא מצוקה רגשית עמה התמודד הנאשם באותה עת. על רקע רצונו של הנאשם לקדם את מצבו ולהימנע מהישנות האירועים העריך שירות המבחן כי רמת המסוכנות להישנות עבירות דומות בעתיד הינה מצומצמת, בייחוד נוכח השתלבותו בטיפול מתאים.

לדעת שירות המבחן יש ליתן בכורה בנסיבות העניין להליך השיקומי אותו עובר הנאשם תחת כנפי השירות. בשים לב לעברו הנקי ולחשש כי להרשעת הנאשם בדין יהיו השלכות על תפקודו התעסוקתי, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו בדין, ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

3. במסגרת ישיבת הטיעון לעונש העידה בפניי אמו של הנאשם שעתרה להקלה בעונשו, ושבה וציינה כי

אינה יראה מפניו וכי הנאשם מתגורר במתחם הסמוך לביתה בלא שהדבר יוצר קושי כלשהוא לשגרת חייה.

כן הוצגו לעיוני מסמכים על אודות הסכם הסולחה שנערך בין הנאשם להוריו (נספח ה') וכן מסמכים שונים בנוגע להשכלתו של הנאשם.

4. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת המעשים ולהשקפתה יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ממשי במתחם הנע בין שמונה-עשר חודשי מאסר ועד שלוש שנות מאסר. מיניה וביה, סבורה המאשימה כי אין לבטל את הרשעת הנאשם בדין נוכח חומרת המעשים.

5. ב"כ הנאשם ציינה כי האירועים הנקובים בכתב האישום השתרעו על פני ימים ספורים בלבד. להשקפתה זהו המקרה שבו יש ליתן בכורה לפן השיקומי. הופנית לכך שהנזק שנגרם ממעשה ההצתה היה מצומצם. בנסיבות, עתרה לאימוץ המלצת שירות המבחן, לעניין הענישה ולעניין הימנעות מהרשעתו.

דין והכרעה

6. תחילת מעשי הנאשם כרוכה הייתה בשליחת הודעות מאיימות. מעשיו הוחרפו במהירות והוסלמו לכדי פגיעה פיזית ברכוש הוריו והטלת אימה עליהם. מדובר כאן בהתנהגות עבריינית מובהקת, שיצרה מסוכנות רבה לו הייתה האש מתפשטת ויוצאת מכלל שליטה. מדיניות הענישה בעבירות הצתה וסחיטה באיומים נוטה בעת האחרונה לכיוון ההחמרה והכבדת הענישה (ראו למשל: ע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.3.2020)). המלל המאיים שכלל איומי שריפה, אכן לבש ממשות במעשי הנאשם. כך, ראו לאחרונה ע"פ 559/22 מדינת ישראל נ' לואי יחיא (פורסם בנבו 14.3.22).

7. נתתי דעתי להליך השיקומי שהנאשם נטל בו חלק וממשיך בו. במסגרת גזר הדין שומה על בית המשפט להידרש למכלול שיקולים המשקפים אינטרסים שונים וביניהם שיקולי הגמול, הרתעה פרטנית והרתעת הרבים, טיב העבירות, הרקע והנסיבות לביצוען, וכן שיקולים הקשורים בנאשם עצמו ובשיקומו. המשקל שניתן לכל אחד מהשיקולים, תלוי הוא בכל מקרה ונסיבותיו.

8. הליכי השיקום שנקט בהם הנאשם הינם צעד נכון וראוי לעידוד, אולם אני סבור כי המלצת שירות המבחן לעניין הענישה וביטול ההרשעה אינה מתיישבת עם מדיניות הענישה ואינה מבטאת באופן ראוי ומאוזן את חומרתן המצטברת של העבירות שלפניי. כפי שנקבע לא אחת: "בעת גיבוש המלצותיו עומדים מול עיני שירות המבחן שיקולים אשר אינם חופפים בהכרח לשיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם במסגרת גזירת העונש" (ע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.1.2019)). הימנעות מהרשעה כאן תשדר מסר סלחני, בלתי ראוי, בהתייחס לעבירות הנדונות, בייחוד נוכח הצברן. כידוע, הימנעות מהרשעה הינה בגדר חריג והיא "שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של ההרשעה אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב" (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון (פורסם בנבו, 23.7.09)). אין אלו פני הדברים כאן, לא הוכח כי יכולתו של הנאשם לעסוק במקצועו תיפגע (ראו דברי העד ד"ר שטיינברג בפרוט').

9. בשים לב לכך שהעבירות המיוחסות בוצעו בסמוך ניתן להשקיף עליהן כאירוע אחד לעניין קביעת מתחם העונש ההולם. בהתחשב בנסיבות שפורטו, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר בן מספר חודשים, אשר יכול שירוצה בעבודות שירות, לצד עונש מאסר על תנאי ועד שלוש חודשי מאסר ממשי לצד מאסר על תנאי.

10. לא ראיתי נימוקים שיצדיקו סטייה ממתחם הענישה הנרחב שנקבע, כשלהליך השיקום ראיתי ליתן ביטוי בקביעת העונש ברף הנמוך של המתחם, שאינו מחייב הטלת מאסר בכליאה ממשית, מאחורי סורג וברית.

11. בקביעת מידת העונש בתוככי המתחם נתתי דעתי לכך שהנאשם חסך הבאת עדים והתיק נזהל בתמציתיות וביעילות בדרך של טיעון משפטי גרידא, כי ננקט הליך שיקומי שיש לקוות כי יישא פרי ויושלם, ודומה כי הנאשם מעוניין לנטוע את האירועים נשוא תיק זה בתוך נחלת העבר. על כן, ראיתי לגזור את עונשו ברף הנמוך של המתחם.

12. משניתנה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, והנאשם נמצא מתאים לריצוי עונש בדרך זו, אני דן אותו לעונשים הבאים:

(9) תשעה חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל. ממניין תקופת המאסר בפועל ינוכו ימי מעצרו הממשי של הנאשם מיום 15.7.2021 ועד 23.9.2021. הנאשם יישא את יתרת תקופת המאסר בעבודות שירות בתנאים ובמקום כפי שקבע הממונה בחוות דעתו מיום 27.10.2022.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בפני הממונה על עבודות שירות ביחידת ברקאי - שלוחת צפון, סמוך לבית הסוהר מגידו, ביום 21.11.2022 עד השעה 09:00.

לצד עונש זה ובנוסף אני גוזר לנאשם (5) חמישה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים ישוב ויעבור עבירות שעניינן סחיטה באיומים, היזק בזדון, הצתה, איומים או החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

נוכח הליך הסולחה שנערך בין הצדדים, לא ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי להוריו.

13. על-פי המלצת שירות המבחן, אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך 12 חודשים מהיום. הנאשם הוזהר, כי עליו להישמע להוראות שירות המבחן בתקופה זו, וכי אם לא יעשה כן או יעבור עבירה נוספת ניתן יהיה לגזור לו עונש נוסף על העבירות שבהן הורשע בתיק זה.

העתק מפסק הדין יועבר לשירות המבחן.

ניתן והודע היום, 30.10.22, בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

זכות ערעור כחוק, הודעה.